

92 שנה להיווסד הקיבוץ

בין הזקלים

עלון קיבוץ עין המפרץ

הקיץ בורח והחצב כמו שעון פורח

אותם לא מעניינים שינויי האקלים שהאדם ברוב אינולדתו גורם, ולאט לאט מנסה את הענף עליו העולם מתקיים. אל קבלו אותו, את אחד מאצילי הפריחה, שמביא תקווה ולא עושה חשבון לאף אחד. "זהו זה", אומר לו השעון, "יהיה מה שיהיה, אני יוצא לפריחה שלי להנאתכם. תהנו ממני ותנו את תשומת הלב לאילו אסונות יצר האדם מביא לעולם." ובואו לא נגיע לבריאת עולם חדשה, כה ביום השישי אלוהים כבר לא יברא את האדם "וירא אלוהים כי טוב".

עלון מס 26 (3325)
י"ג אלול תשפ"ב, 9 אוגוסט 2022

שלום לכם קוראי העלון (התכוונתי לקוראים ולא למדפדפים),
כל מי שעובר ליד גינת פרחי הבר **שיוסף כהן ז"ל** טרח, יצר, זרע ושתל, לא יכול שלא להתפעם מפריחת החצב מבשר הסתיו. ומי שלא עובר בשביל המקביל לגבעונת, סטו ממסלולכם הרגיל אל אותו אתר צנוע, ולא יכול להיות שלא תתפעמו. ואם בא לכם לטייל ביער עם אלפי חצבים – קפצו לגבעת נפוליאון והוסיפו נדבך להנאה שחוויתם או תחוו "בגינת יוסף".

עם שינוי עונות השנה גם אצלנו משתנים התפקידים בחלק מתפקידי ניהול הקהילה:
ברכות **להראל**, שהשקיע 9 שנים בהובלת תיק המשק בעין המפרץ, ובטח תמצא מקום מאתגר חדש בו תבטא את יכולותיך. וברוך המחליף את הראל, **אורון קושניר**, שלא מזמן השלים את מתקן/מפעל הכילוי כאחד המובחרים בארץ ואולי גם בעולם. על כל פנים, שאפו והצלחה בתפקיד החדש, מכל בית עין המפרץ.

לקראת שנת הלימודים החדשה – למי שהשם **יאנוש קורצ'אק** מדבר – לרשותכם כמה מהאורים והתומים ממשנתו לתלמידים ולהורים.

גלית זייד מעלה הרהורים של ממלאי תפקיד בקיבוץ. אם לא תקראו לא תבינו את הקשיים במהלך מילוי תפקידים אלה. לעומתה, **עמרם** מעלה כמה תהיות על חריגה של ההנהלות ואי קיום נהלים שלדעתו היו חייבים להיעשות.

ועוד בעלון – עדכון חשוב מאגף הבריאות; דפים לזכרה של **שלומית אטד ז"ל**; סידורי הסעה חדשים במסגרת רפורמה של "סבבא"; וקצת פוליטיקה עם **יאיר גולן**, שנכתב לאחר שלא נבחר להנהיג את **מרצ**.

שבוע טוב והכנה לקראת ציון יום ההולדת לעין המפרץ וקבלת השנה החדשה. יש גופים שכבר עובדים על התוכנית.

שבת שלום,
מוכה

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

דף תרבות	3
מילות פרידה מהראל ומכתב מאורון	4-5
עדכון מאגף הבריאות	6
קריאת השכמה	7
שלומית אטד ז"ל ונר זיכרון	8-11
הרהורים של ממלאת תפקיד בקיבוץ	12
פינת התגובות	12
שינויים בארנונה וגוף-נפש	13
יאיר גולן – שמאל ציוני גאה	14-15
שנת מצוות	16
ברכות, פרידה והודעות	17
חוזרים ללימודים עם יאנוש קורצ'אק	18
סאטירה והומור	19
"סבבא" בשוטף	20

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

דפתרבות

23.9 יום ו' - טקס ראש השנה וחג הקיבוץ בחדר האוכל	17.9 - שבתרבות עם ענבר הימן - מוסיקה יפה, לופר משוכלל, כלי נגינה מפתיעים מרחבי העולם והרבה קצב.
30.9 יום ו' - - נשימטיילות לעראמשה - הופעה בפאב - אביב הרשקוביץ	26.9 יום ב' - מופע שירי פלמ"ח במועדון לחבר (פרטים במסגרת)
אירועי סוכות, שימרו את התאריכים:	
10.10 יום ב' - מופע מחווה לצביקה פיק. תלווה אותנו להקה נפלאה שיודעת לנגן כל שיר. מחפשים אתכם: זמרים וזמרות, משפחות מכמה דורות שרוצות להופיע יחד עבור כולנו. אפשר לעשות קטע ריקוד, מערכון, קליפ או לשיר. אנא פנו אל דנה רוטמן לפרטים נוספים.	7.10 יום ו' - אירוע הפנינג גדול. חברים המעוניינים להקים דוכן למכירה מפרי עבודתכם מוזמנים ליצור קשר עם דנה או עם פניה.

80 שנה

לפלמ"ח

הרצאה מוזיקלית מרתקת!

כבמה

רבותיי, ההיסטוריה חוזרת: אתיקה, פואטיקה ופוליטיקה בשירי תש"ח

בקורפוס שירי המלחמה בזמר העברי מהווים שירי תש"ח סוגה נפרדת העומדת בפני עצמה. מה מיוחד את שירי הפלמ"ח, וכיצד מצטיירים בהם הארגון, חבריו, ומציאות התקופה בכלל? בהרצאה זו נעמוד על שאלות אלה ואחרות. בין השאר נראה כיצד הומצאה העברית כשפה שירית חילונית בשירי הפלמ"ח, נעמוד על מוטיבי הרעות ונבדוק כיצד משתקפות מערכות יחסים רומנטיות בין גברים ונשים בשירים אלה. כמו כן נראה כיצד התמודדו כותבי השירים עם ההכרח לפרק את הפלמ"ח כחלק מגיבושו של צבא ההגנה לישראל. ההרצאה תלווה במוזיקה חיה על הבמה ובשילוב שקופיות, לנוחות הקהל המעוניין להצטרף בשירה.

ביום שישי 26.8 התקיים טקס הסרת הלוט ממספר שלטים ונקודות ציון בקיבוץ. בתמונות: מסירים את הלוט מעל השלטים בשכונת הלורדים ובתגמיר.

מילות פרידה/הראל ה

ביום חמישי, 1.9, התיישב אורון על כיסא מנהל העסקים של עין המפרץ באופן רשמי ועכשיו הגיע הזמן להיפרד.

בתשע השנים האחרונות היה לי הכבוד להיות חלק מהותי ממערכת משמעותית, מאתגרת, מגוונת ומלמדת. המערכת הכלכלית כפי שאנחנו מכירים אצלנו אינה רגילה, לא בהיקפה הכלכלי ולא במגוון הפעילות הרחב ולא במורכבותה. היה לי עונג לעבוד עם מנהלי העסקים ובעלי התפקידים השונים, להיות לצידם ברגעי הצלחה וברגעי משבר – והאמינו לי שחווינו הרבה משניהם. שיתוף הפעולה אתם לא רק הצעיד אותנו קדימה אלא גם חיזק אצלי את התחושה שהעסק נמצא "בידיים טובות" שיבטיחו את ההמשכיות גם קדימה. היכולת שלי, של כולנו, לסמוך על שדרת הניהול בעסקים השונים היא חשובה מאין כמוה. לא תמיד היה קל ולא תמיד הוסכם על הכול, אבל טובת המערכת הייתה כוכב הצפון של כולנו וגם זה אינו מובן מאליו. תודה מקרב לב לכל מי שהיה חלק כל כך משמעותי מהעשייה בשנים הללו. תודה אחת נוספת אני רוצה לומר לכלל החברים. להיות נציג ציבור יכולה להיות משימה מאתגרת ולעתים גם כפוית טובה, יחד עם זאת אני מסיים עם תחושה שהציבור רואה את הדברים שנעשו ויודע להעריך אותם – גם את זה אני לא רואה כמובן מאליו. אני רוצה לאחל לאורון הצלחה עבור כולנו. שידע להוביל אותנו למקומות טובים ושאנחנו נדע לאפשר לו את מרחב הפעולה הראוי, כפי שקיבלתי אני.

להתראות בשבילים...
הראל

מכתב לחברי הקיבוץ/ אורון קושניר

לחברים שלום,
זה מכבר נבחרתי למנהל העסקים של עין המפרץ, תפקיד אותו אני מעריך, מכבד ומקווה לבצע על הצד הטוב ביותר. בהזדמנות זו אודה לכל התומכים, וכולי תקווה שאצליח לעשות עבודה טובה.
במהלך חודשי הקיץ (חצי יולי ואוגוסט) אני והראל סקרנו יחד את הענפים השונים, אחריות המשק בתוך הקיבוץ ומחוצה לו. כמובן שרק החלה תקופת הלמידה, ואני מאמין שזו תימשך עמוק לתוך השנה הבאה דרך בניית תוכנית העבודה ותקציב הקיבוץ.
בתאריך 01.09.2022 נכנסתי לתפקיד באופן רשמי כאשר הראל מלווה אותי במהלך החודש, בדומה לשיטת ההחלפה שביצעתי אני עם מנכ"ל ביאקולוגיה הנכנס.
בשלב זה אני מתמקד בלמידה, היכרות עם מנהלי ענפים ושותפים ובחינת העסקים השונים, כל זאת כדי לפעול בהמשך בצורה הטובה ביותר ובתקווה עם כמה שפחות טעויות. אני מאמין שכוחנו יגדל ויתעצם רק בעבודה משותפת של המנהלים כולם, ומצפה שזו תלך ותגבר. יחד עם זאת ריכוז משק לא מאפשר ימי חסד, וכבר החלו שינויים בכמה נושאים דחופים:

- **הנהלת חשבונות**
סיגל סיימה את תפקידה כמנהלת חשבונות ראשית, ותעבור לעבודה כמובילת פרויקט המעבר לתוכנת פריוריטי. במקומה תתפוס את מקומה ציונה, העובדת בהנה"ח כשנה. אני מודה לסיגל על תרומתה במשך השנים ועל השנים שיגיעו, מאחל לציונה הצלחה בתפקיד מאתגר זה!
 - **אירגארד**
בזמן כתיבת שורות אלה אני בדרכי לארה"ב להכיר את החברה מקרוב, ולהבין לאן מועדות פנינו בהמשך.
 - **קרקעות**
יחד עם אביק, האיש והמפות, אנו עומדים בקשר מול כל הגורמים הממשלתיים כדי לטפל בכמה נושאים דחופים.
 - **החלפת יו"ר הנהלה כלכלית**
שלום הודיע על רצונו לסיים את תפקידו כיו"ר הנהלה כלכלית. בהנהלה כלכלית הקרובה נדון בהחלפתו ומהם המאפיינים והיכולות שנרצה ביו"ר הבא.
- המייל החדש שלי הוא oron@ein.co.il, אני מזמין את כל מי שמעוניין לשלוח לי חומרים מעניינים בתחומנו ו/או שאלות ותהיות ככל שיהיו.
- פרידה רשמית מהראל עוד תהיה, אבל אנצל את ההזדמנות לומר לו תודה על השנים שתרום והשקיע, ולאחל לו הצלחה רבה בהמשך הדרך.
- נשתמע,
אורון.

עטיפית

אירוע השקת המפעל החדש

חברים יקרים, אנו שמחים להזמין אתכם לאירוע השקת המפעל החדש
שיתקיים כיום רביעי, 12.10.2022, חוהמ"ס בשעות 10:00-12:00
במפעל עטיפית, שדרות החרוב 3, אזור התעשייה בר אב

בתוכנית:

9:30 – הסעות מהחניה
10:00 – התכנסות בקזמת המפעל: כיבוד + קפה + הרמת כוסית
10:30 – דברי פתיחה:
נושן בן ארוש – מנכ"ל ימא
מיכה אוקראין – מנכ"ל עטיפית
11:00 – נצא לסיור מודרך במפעל בקבוצות
12:00 – הסעות חזרה לאגן המפרץ

עדכון מאגף הבריאות

כפי ששיתפנו בעבר, קיבלנו תגבור לצוות הפריפריה שלנו - את כרמל טבצ'ניק, שביחד עם יונה פפר נותנות מענה לחברי הקיבוץ שגרים בביתם, ואינם מקבלים שירות מהבית המשפחתי. כחלק מכניסתה של כרמל לתפקיד היא התארכה עם כ-95% (!!!!!!!) מבתי החברים מעל גיל 75 וערכנו מיפוי של הצרכים לצורך בחינת המענים שלנו ומעקב שוטף.

המפגשים עם חברי הקיבוץ היו נעימים ומשמעותיים, ואפשרו היכרות מעט מעמיקה יותר ממפגש העיניים על השביל. דרך הביקורים שכרמל ערכה למדנו יותר על הצרכים של אוכלוסייה זו, על הקשיים שבאים עם הגיל, וגם על יתרונותיו (יש גם כאלה!!). המענים של אגף הבריאות כוללים: חשיבה על התאמת שירותי הבריאות (שר"פ למשל) מעבר לשעות פעילות המרפאה; עזרה והנחייה במיצוי זכויות ביחד עם מיכל רוזנפלד; בדיקת הצורך בחניית נכים, בשירותי ניקיון, בחשיבה על פעילות הפנאי, והנגשת המידע הרלוונטי לחברים.

בנוסף שמנו דגש על נושא הבטיחות, ואלו מסקנות שעלו שאנו רוצות לחלוק עמכם:

- מאחזים** – עם השינויים הפיזיים בתפקוד, חשוב ביותר להתאים את הבית כדי לאפשר בטיחות ונגישות במיוחד בחללים הקטנים, הרטובים והמסוכנים- כמו חדר האמבטיה. התקנת מאחזים במקלחת או בשירותים יכולה למנוע נפילות ופציעות קשות. שטיח אמבטיה אינו מספק, ולא כדי לקחת סיכון. לכן אנו ממליצים ביותר לפעול לקידום הנושא.
- מנעול פנימי מובנה לדלת כניסה** - אנשים החיים לבדם יכולים לנעול את הדלת בשנתם, כדי לחוש בטוחים ומוגנים. עם זאת, במידה ומתרחש אירוע של נפילה או מצב חירום בריאותי יש צורך להיכנס לבית באופן בהול ולספק עזרה. לשם כך אנו ממליצים על התקנת מנעול מובנה בדלת הכניסה, ומתן מפתח רזרבי לאיש קשר שיוכל לפתוח את הדלת בעת מצוקה מבלי לפרוץ אותה.
- לחצן מצוקה** - כיום ידוע לכולם כי לחצן מצוקה יכול להציל אנשים על ידי קריאה לעזרה בשעת חירום. יש מספר אפשרויות לרכישת לחצן, ניתן לפנות לאחת מאיתנו ונפרט את האפשרויות ונסייע לכם לבחור באפשרות המתאימה ביותר.

מה בהמשך...

שנת מצוות 2023 חדשה מתחילה בקרוב עם 20 בני נוער מקסימים!! השנה נרקם לו פרויקט שישלב ותיקים עם בני נוער. לאחר שפניתי לכמה חברים שהסכימו להיות חלק מהפרויקט אנו בונים מערך מפגשים שיחל בראש השנה.

מסר חשוב ומרגש של כרמל לאחר ביקורי הבית:

"אנא נסו להסתכל גם על האחר ולא רק על עצמנו, איננו יודעים מה האחר מרגיש ומה עובר עליו. מילה טובה, ברכת שלום, חיוך נותן המון ולא מחייב אותנו לדבר... שימו לב לעוברים מולכם, בקרו את ההורים ותתעניינו – זה נותן המון!"

זה הזמן להודות למקשרות שעושות עבודה חשובה ומשמעותית בשטח, בין האנשים והן חלק חשוב ומכובד מהאגף שלנו. תודה לכן כמובן שנשמח להמשיך ולעמוד לשירותכם, לעזור ולכוון כל מי שזקוק לכך.

אגף רווחה
שמרית, יונה וכרמל

קריאת השכמה/ מוכה

בעקבות שיחותינו בעת רכיבות אופני השטח מעת לעת החלטתי לראיין את עמרם ש.

מוכה: למה אתה בדיוק מתכוון כאשר אתה אומר קריאת השכמה?

עמרם: מבקש להעלות ולשקף את מה שאני רואה, שומע ומרגיש בעצמי לגבי הנעשה בתחומים שונים בקיבוץ.

מוכה: למה אתה מתכוון? הרי אין לך בן/בת נקלטים, אינך מועמד לתפקיד בקיבוץ, אינך חבר בוועדה בעלת השפעה על ההתרחשויות בקיבוץ. אם כך, מה באמת בוער בעצמותיך?

עמרם: כקיבוצניק מן השורה כל חיי (וזה הרבה מאד זמן). מתרחשים בקיבוץ תהליכים שונים במישור הניהול החברתי והניהול הכלכלי, אשר גורמים לכרסום בסמכויות ועדות נבחרות. בעלי תפקידים נבחרים מנכסים לעצמם סמכויות לא להם ולא על פי החלטות השיחה.

מוכה: האם תוכל לפרט ולתת דוגמאות?

עמרם: כן בהחלט:

1. לאחרונה היינו עדים לבחירת 4 תפקידים מרכזיים שהועברו ממש"א וועדת מינויים (שזה מתפקידם) לשלום שמחון.
 2. על פי הנחיית ועדת האסיפה מספר חברים התבקשו להביא חתימות על מנת לדון בשיחת הקיבוץ בנושא מעורבותו של שלום שמחון בבחירת 2 בעלי התפקידים המרכזיים שנשארו (יו"ר ימא ויו"ר כלכלי). נאספו מעל 200 חתימות של חברים. הנושא לא הובא לשיחת הקיבוץ על פי נוהל אסיפה הקיים, האומר כי במידה ונאספו חתימות של 10% מחברי הקיבוץ **חובה על ועדת האסיפה לכנס את שיחת הקיבוץ תוך 30 יום** – בפועל לא קוימה החלטה זו.
 3. לאחר איסוף החתימות של חברי הקיבוץ בנושא מעורבותו של שמחון בבחירת בעלי תפקידים מרכזיים – הודיע שמחון על כך שהוא לא ייקח יותר חלק בבחירת התפקידים שנותרו. משכך, היה עליו לסיים את תפקידו בקיבוץ לאלתר, מאחר והקדנציה שלו הסתיימה בתחילת אפריל 2022. ולא כך הוא - שמחון ממשיך גם היום לנהל את הוועדה הכלכלית, יושב בדירקטוריון ימ"א, וממשיך לכהן כיו"ר כלכלי.
 4. פרסום משכורות החברים בעלי תפקידים מרכזיים אשר מקבלים משכורתם ממס הקהילה – לא מבוצע על פי החלטת הקיבוץ.
 5. תוצאות הצבעות על קליטת חברים חדשים לקיבוץ המחייב רוב של 66.6% מפורסמות לסירוגין על פי ראות עיניהם של ועדת האסיפה (לפעמים מפרסמים ולפעמים מפרסמים רק עבר). כך גם לגבי פרסום תוצאות בחירת בעלי תפקידים מרכזיים.
 6. בנושא קליטת בנים – קיימות מספר התנהלויות שאינן בהתאם לנהלים שהקיבוץ החליט עליהם בנהלי 2018 לסיכום – אני מרגיש שאנחנו החברים איננו נספרים ושקופים. נוצר חוסר אמון רב בין ההנהלות, ובמיוחד בין הנהלת הקהילה והיושב בראשה לבין חברי הקיבוץ.
- מוכה:** למה אתה מצפה לאחר כתיבת ראיון זה?
- עמרם:** לעבודה על פי נהלים, גם אם נדמה לבעלי התפקידים שהם יודעים או רוצים בטובת החברים. אני מצפה שאולי בעלי התפקידים וחברים שאכפת להם יתעוררו ויעשו לשיפור המצב, ואני מוכן לקחת חלק בכך.

בית עין המפרץ
אבל עם לכתה לעולמה
של חברתנו היקרה
שלומית אטד ז"ל

ב-1.9.2022
ה' באלול תשפ"ב
ניחומים לכל המשפחה
מכל בית עין המפרץ

שלומית אטד ז"ל – קורות חייה

שלומית נולדה בשנת 1936 בשם פרידה מרקוביץ' בעיירה ביבולאר שברומניה להורים חסיה רבקה ומרדכי מרקוביץ'. שלומית הייתה בת הזקונים, הילדה החמישית במשפחה. אחות לטובה, סופיקה, אליעזר וראובן. ביבולאר היתה עיירה יהודית עם תרבות, בתי כנסת, בתי ספר יהודיים ותנועות ציוניות פעילות.

ההורים של שלומית התפרנסו מתפירת מעילי פרווה מצמר ועור כבשים לאיכרים בסביבה. בבית המלאכה שלהם עבדו אחיותיה הגדולות והיא הסתובבה ביניהן. שלומית תיארה את ביתה כבית חם, ההורים עבדו קשה והיו עסוקים בעבודה אך היו הורים נהדרים, חמים ואוהבים. את החיים בביבולאר עד מלחמת העולם השנייה תיארה כחיים טובים ושמחים. במלחמת העולם השנייה הגרמנים, שכבשו את רומניה, התקרבו לעיירה. האנטישמיות החלה גואה גם בקרב הרומנים שהחלו להציק ליהודים בעיירה. ב-1940 המשפחה גורשה מהעיירה. אביה נשלח למחנה עבודה עם גברי העיירה ואמה נשארה לבד עם הילדים, וב-1941 גורשה גם היא יחד עם ילדיה. הם צעדו ברגל, עוברים מכפר לכפר כשאת כל רכושם סחבו בידיים. הם ישנו באסמים בדרך. עד שהגיעו לעיר הגדולה, יאסי. שלומית הייתה אז בת 5. את המסע הזה עברה שלומית ברגל וכשהתעייפה, נשאו אותה אחיותיה ואמה על הידיים. במעט הכסף שהיה למשפחה הם הצליחו לשכור חדר בעיר, ולאחר זמן מה אביה חזר ממחנה העבודה והצטרף אל המשפחה. הם חיו בעיר כבגטו ולא הורשו לצאת ממנה במשך שלוש שנים. במהלך שנים אלו העיר הופצה פעמים רבות. לשלומית היו זיכרונות רבים מהחיים תחת ההפצצות. למשל, באחת ההפצצות שלומית לבשה מעיל גדול של אביה ולאחר ההפצצה גילו חור גדול של רסיס בקצה השרוול, שהעיד, לדבריה, על מזל הגדול. בכל קורותיה בשנים אלה לשלומית היו זיכרונות טובלים בטוב, היא תמיד מצאה את נקודות האור והסיפורים שלה מלאים באופטימיות ואהבת אדם. בתקופה זו נפטר אחיה הגדול והאהוב, אליעזר, ממחלת השחפת, כשהיה בן 16.

ב-1944 שחררו הרוסים את רומניה, ושלומית ומשפחתה חזרו לביתם בעיירה ביבולאר. העיירה ביבולאר של אחרי המלחמה לא היתה דומה לעיירה שלפניה, היו בה הרבה פחות יהודים. שלומית זכרה שהשכנים קיבלו אותם בחזרה יפה ועזרו להם לרהט מחדש את הבית שנבזז. שלומית המשיכה ללמוד בבית הספר המקומי עד 1950.

במהלך התקופה הזו אחותה ואחיה עלו לארץ, שלומית הצטרפה לתנועת השומר הצעיר ולחצה על הוריה עד שהסכימו לשלוח אותה להתחנכות ציונית בהונגריה. שם, בעיר דודנבר, למדו לימודים כלליים על הארץ, חינוך ציוני וחקלאות.

בחורף 1950 כשהייתה בת 14 עלתה שלומית עם הוריה לארץ. לשלומית היה ברור שהיא רוצה להגיע לקיבוץ, והיא נשלחה יחד עם נערים ונערות אחרים לקיבוץ דן. המורה שקיבלה אותה בדן שאלה אותה: איך קוראים לך? אמרה "פרידה" והמורה אמרה - מעכשיו יקראו לך שלומית. ומאז נקראה שלומית. בחברת הנוער בדן שלומית השתלבה בחיים החברתיים ובעבודה בקיבוץ. שלומית אהבה מאוד את החיים בקיבוץ והייתה קשורה להוריה המאמצים בקיבוץ - דוד, שגם היה המדריך האהוב, ואשתו פנינה.

שלומית התגייסה לנח"ל והייתה בת גרעין בקיבוץ דן. לאחר הטירונות, ב-1955 יצאה לקורס גן-ירק בבאר טוביה. באחת הנסיעות לבאר שבע עלתה על האוטובוס והתיישבה ליד חייל נח"ל. הם ישבו יחד ופטפטו כל הדרך עד שהגיעו ליעדם. לאחר זמן מה התקבל מכתב בקיבוץ דן הממוען ל-"שלומית". מכתב זה עבר בין כל הישלומויות בדן עד שהגיעה לידיה. זה היה מכתב מחייל הנחל, שמואל אדטו, שישב לידה באוטובוס. הם המשיכו להתכתב עד שבחופשה שלו הגיע לבקרה בגן הירק שבקיבוץ ומאז פרח אהבתם.

אהבה זו נתקלת במכשול רציני כאשר לאחר השחרור שלומית יוצאת ללימודי חינוך בירושלים ומתחייבת להישאר בדן להדריך חברת נוער חדשה. אולם שמוליק בעין המפרץ, ושלומית פונה לדן בבקשה לעבור קיבוץ ולחיות עם אהובה. דן מסרבים, ולאחר דין ודברים שלומית ושמוליק, בלב כבד באור ראשון למעשה נמלטים מדן לעין המפרץ.

באותו יום דולק מזכיר קיבוץ דן אחריה ודורש ממזכירות עין המפרץ שלא יקבלו את שלומית. המזכירות לא נענית לבקשתו, ושלומית נשארת בעין המפרץ. לאחר שנה תובע קיבוץ דן את שלומית בבית הדין של תנועת הקיבוץ הארצי. שלומית ננזפת קשות, ובסופו של תהליך ממושך נקבע פיצוי לקיבוץ דן בדמות מעלית חציר שנבנית בעין המפרץ – עליה נכתב 'שלומית'. בעשר השנים שלאחר המקרה שלומית התקשתה להתגבר על העזיבה ותחושת בגידתה בדן ולא דרכה שם שנים רבות אחר כך.

בשנת 1959 נולד זיו, בנם הבכור של שלומית ושמוליק. המשפחה יוצאת לשנה בקיבוץ בית ניר, וכשהם חוזרים נולדת רחלי, ולאחריה מיכל ומירב בת הזקונים.

כך מספרת שלומית על חייה בקיבוץ: "בכל הערבים השכבנו את הילדים בבית הילדים וכל הערבים היו קודש לתפקידים... היינו מאוד עסוקים". שלומית ריכזה את מחסן הבגדים בקיבוץ ועבדה כלולנית, אך את עיקר שנות עבודתה עשתה בבתי הילדים. בגיל 50 יצאה ללימודי חינוך מיוחד באורנים ועבדה במקצוע זה כשני עשורים, תחילה בבית הספר הקיבוצי ואח"כ בגיל הרך. במקביל לעבודת יומה, הייתה רכזת ועדת חברים וישבה בוועדות רבות נוספות.

עם השנים הגיעו הנכדים, 13 במספר. שלומית התגייסה ועזרה בגידולם הפעיל בהתמסרות אין קץ. עם כל נכד התרחב ליבה וגדל עולמה. ביתם של שלומית ושמוליק היה למרכז הומה של ארוחות שישי, ימי הולדת וכינוסים משפחתיים. אורגנה קייטנת סבים בקיץ, ורבים מהנכדים העבירו ימים שלמים בשבוע עם סבתא.

בשנים היפות האלו טיילו שלומית ושמוליק יחד ברחבי העולם. טיולי דרך ארוכים באירופה, מסעות במזרח הרחוק ובניו זילנד. ונסיעות בכל הארץ. שלומית הרגישה ברת מזל בחייה עם שמוליק ומשפחתה שהתרחבה. "הקמתי משפחה שאני מאוד מרוצה ממנה ומאושרת. טוב לנו בסביבה שיש בה אהדה ואהבה" אמרה.

בעשור האחרון לחייה סבלה שלומית מאלצהיימר. איכויותיה כאישה אופטימית, טובת מזג ואוהבת אדם נשארו בה עד יומה האחרון. בשנה האחרונה הספיקה שלומית להחזיק בידה נין ראשון.

הספד לאמא

אמא נולדה פעמיים: באמצע שנות ה-30 כפרידה מרקוביץ, בת זקונים למשפחה יהודית חמה בעירה קטנה ברומניה. בהתחלת המלחמה גורשה המשפחה לעיר המחוז יאש, שם עברה את המלחמה עם משפחתה. לדבריה, הקשר החזק עם אמא שלה עזר לה לעבור את המלחמה. כשעלתה לישראל היתה נערה בת 13. כשהגיע לקיבוץ דן במסגרת עליית הנוער שאלה אותה המדריכה לשמה. כשאמרה ששמה פרידה הודיע לה המדריכה שמעכשיו היא שלומית!! אז היא נולדה בפעם השנייה כשלומית. אמא היא שילוב של פרידה ושלומית - מצד אחד הרצון העז למשפחה חמה, ומצד שני התחלה חדשה לגמרי בארץ זרה, עם שפה ומנטליות שונים, ועם המון תקווה לחיים חדשים טובים יותר. כשאני חושב על מה שהיא עברה, על הצורך להמציא את עצמה מחדש וליצור חיים חדשים, אני מעריך אותה אותה אפילו יותר.

הרצון להתאקלם וליצור לעצמה חיים חדשים היה לא פשוט עבורה, אבל היא החליטה וכך נהגה, ניסתה להיות יותר צברית מילידי המקום. אני זוכר שסיפרה לי שלאורך זמן רב היה לה קשה לערב מאכלי בשר וחלב בגלל שגדלה בבית דתי. למרות הכל, ואולי בגלל הרצון להתערות, הפכה לחברת קיבוץ מאושרת שמילאה תפקידים חברתיים ועבדה היכן שנדרש - בלול, מחסנאית בגדים (מי שזוכר את קבוצות הבגדים של פעם), וכמובן כמטפלת "בשישיות".

העבודה עם הילדים הייתה הדבר שאהבה ביותר. אמא הייתה אשת חינוך במלוא מובן המילה. הייתה לה יכולת התבוננות, הבנת מצבים, פתיחות וקבלה של השונה. בגיל מאוחר הלכה ללמוד חינוך מיוחד באורנים. כמ"מ של בית הספר עזרה להרבה ילדים להשתלב בבית הספר ולהצליח בלימודים. לפי מה שסיפרה, בתפקיד זה הגיעה למיצוי עצמי מלא.

מעבר לעבודה בחינוך שכל כך אהבה המשפחה שיצרה עם אבא הייתה הדבר שהסב לה אושר וגאווה גדולים ביותר. 4 ילדים, 13 נכדים ונין אחד. כל אחד קיבל ממך יחס אישי ומיוחד. אמא הביאה פתיחות רבה, קבלה כל אחד מאיתנו ללא תנאי ונתנה מקום מיוחד לכל אחד מבני המשפחה. לנו הילדים, לבני הזוג שלנו שהגיעו עם הזמן, ולנכדים שהגיעו מאוחר יותר הייתה הסבתא האולטימטיבית!! הקשרים הטובים שנבנו בין בני הדודים באותם מפגשים משפחתיים והיחס האוהב והמקבל שאת ואבא נתתם למשפחות שאנחנו יצרנו מהווים את הבסיס למשפחה המורחבת החזקה שיש לנו היום, ועל כך גאוותך וגאוותינו.

היום אני נפרד ממך אמא רק פיזית. את נמצאת בתוכי, אני מרגיש שאני חלק ממך ואת חלק ממני. תנוחי על משכבך קרוב לאבא, נפרדתם לשנה וחצי אחרי כמעט 70 שנה שהיתם ביחד עכשיו תחזרו להיות קרובים, זה בטח ישמח אותך.

אוהב,

בנך הבכור זיו

הספד לסבתא שלומית

מעבר לכל המילים שנאמרו על התקופות השונות בחייה של סבתא ועל האדם שהייתה לאורך השנים, אני רוצה דווקא לדבר על השנים האחרונות איתה. שנים של פרידה איטית, עם כאב ובלבול לפרקים אך עם לב. כשהזקנה לאט לאט קלפה ממך עוד שכבות קוגניטיביות, נשארו תכונות האופי היסודיות והמוטבעות - עדינות, אהבת אדם, שמחה פשוטה, מגע חם ועמוק.

בשנה-שנתיים האחרונות התקשורת כבר היתה מאתגרת ביותר ולעיתים היה ניתן לטעות ולחשוב שכבר אינה ממש איתנו, אך מצב זה פתח ערוצים חדשים. דקות ארוכות של ישיבה בביתנו בהחזקת ידיים, מרגיש כל-כך הרבה מסרים עוברים ממך אליי דרך הידיים. נזכר איך שפעם למדת רייקי ועשית לנו טיפולים כשהיינו ילדים.

כשהיית חצי פה וחצי מי יודע איפה, היתה הרגשה שלצד ההתפוררות מתקיימת גם הזדככות. מתוך הכלי שלכאורה מתרוקן, מהדהדים צלילי הנפש העמוקים ביותר. אני גאה בך סבתא על מי שהיית בחיידך, על כל מה שייצגת ונתת, ועל מי שהיית כשכבר לא היית יכולה לבחור מי להיות. על הפשטות האנושית שלימדת אותנו ועל האהבה המתמשכת לסבא, בנשיקות ובמבטים מלאים וריקים גם יחד עד לסוף ימיכם. מודה עלייך ועל חייך ועל המילה האחרונה ששמעתי אותך אומרת, כשפגשת לראשונה ולאחרונה את מעיין, הנין הראשון שלך, כשאמרת לנגה בפשטות ובהירות: "תסתכלי".

אוהב,
נכדך דניאל

ספטמבר - נר זכרון

נפטר 2.9.2000	אלמוג יצחק (איד'ו)	נפטר 10.9.1954	כהן יחיאל (אבא של יוסף ואברשה כהן)
נפטרה 13.9.2000	כץ שפיס רוז'קה	נפטרה 22.9.1955	כהן הדסה (אמא של יוסף ואברשה כהן)
נפטר 24.9.2001	פלד פנחס (פינק)	נפטר 3.9.1967	רוזן מרדכי
נפטר 8.9.2002	טל עמוס	נפל 15.9.1968	כהן יהושע
נפטר 21.9.2006	בר-זיו נוואל	נפטרה 27.9.1968	מירס עידית בתנו
נפטר 26.9.2006	גזית יוסי	נפטרה 3.9.1977	פרבר רגינה (אמא של תרצה בר-זיו)
נספה 9.9.2007	פרייזר הנרי	נפטר 4.9.1978	ארנון יוחק
נפטרה 24.9.2010	דרזדנר קלרה	נפטרה 12.9.1991	אשכנזי רעיה
נפטרה 3.9.2014	שקד מרגלית	נפטרה 29.9.1992	בן אשר אידקה
נפטרה 7.9.2018	ביטון-אלברג לילך	נפטרה 7.9.1993	מילמן כרמלה
נפטרה 18.9.2018	סוקר רות	נפטר 29.9.1996	גולדברג יצחק
נפטר 16.9.2019	בנאי שמעון	נספתה 21.9.1999	רוזנפלד שביט
נפטרה 2.9.2021	בר זיו תרצה		
נפטרה 1.9.2022	אטד שלומית		

ידי זכרון

חברים שלום, לאחר אספת הקיבוץ שהתקיימה ביום 30.8 בנושא תקנון הקליטה, ועדת אסיפה אפשרה לחברים להגיש הסתייגויות נוספות. פנו מספר חברים בעניין זה, ולאחר שניפגש עמם יתקיים דיון נוסף בשיחת הקיבוץ. ועדת אסיפה והנהלת קהילה

הרהורים של ממלאת תפקיד בקיבוץ/ גלית

לאחרונה אני קוראת בעלון או בפייסבוק לא מעט ביקורת על ממלאי תפקידים ועל דרך ביצוע תפקידם. אין לי בעיה עם ביקורת. היא לגיטימית ואף נכונה לקהילה חיה ותוססת. לא פעם אמרתי גם שאני מזמינה כל אחד לבוא, לשאול ולברר איתי את כל מה שעל ליבו. יחד עם זאת, יש לי בעיה עם אי דיוקים והשמצות שעל גבי העלון שהם ללא בירור ובדיקה. לא פעם, כממלאי תפקידים, אנו נתקלים בדברים שאיננו יכולים לפרסם אותם בציבור, בגלל צנעת הפרט ודיסקרטיות הכרחית. אנשים נוטים לשמוע צד אחד של המטבע, לרוב מהאדם שהיה מעורב בנושא ולא מממלא התפקיד, ולהסיק מסקנות חד צדדיות. כל עוד זה נשאר בתחום הפרט, זה בסדר וברור שאין לנו שליטה על מחשבותיהם של כל חברי הקיבוץ. אולם, ברגע שחצי תמונה מוצגת על גבי העלון זאת כבר בעיה. לסיכום, אני שוב מזמינה כל חבר/ה שיש לו קושי או שמרגיש שנעשתה עוולה למישהו מחבריו, לפנות אליי (בנושאי מש"א) או לכל אחד מהקולגות שלי בנושאים הקשורים אליהם, באופן אישי לברר את הנושא. יכול להיות שתתגלה לו תמונה אחרת. באופן כללי, אני מזמינה אותנו, חברי וחברות קיבוץ עין המפרץ להיות יותר סובלניים ופחות מאשימים. אני מזכירה לכם שכולנו נבחרנו בקלפי, ולכולנו מטרות טובות וניסיון לעשות את תפקידנו בצורה הטובה ביותר (:

פינת התגובות - בא לי הג'ננה (כדברי הכותב עלום השם)

ראשית לתשומת לב הכותבת והעורך - פרסום רשימות בעתון בעילום שם הוא עבירה על תקנות העיתונות והחלטות הקיבוץ שלנו בהקשר זה. שנית, מאחר וביקשנו התנצלות על ניבול פה וקיבלנו בתשובה "סטירת לחי" החלטנו רחל ואנוכי לעזוב את זה. אולי הצוות שלקח על עצמו את השיח בסוגיה כיצד לקיים שיח מכבד בתוכנו יטפל בכך. שלישית התחכמות בדרך של ציטוט קללות המופיעות בשירה או בספרות העברית הוא בהקשר זה של כתיבה פוגעת אישית אומלל בלשון המעטה. יכולתי להביא לידיעת שני הכותבים המכובדים קטעים שיהיו כביכול בבחינת לא אני אמרתי גדולים ממני השתמשו בניבולי פה. בהזדמנות זו אני מרשה לעצמי הצצה קטנה לביטוי "בן נעות המרדות". הוא מופיע לראשונה בתנך בספר שמואל א' (פרק כ' פסוק ל'), ועניינו קללות של שאול בבנו יונתן ובאמו/אשתו ומסתיים באמירה - לבשתך ולבשת ערות אמך. רש"י מגדולי הפרשנים פרש נעות = אשה נעה ונדה = יצאנית. ואילו במילון עברי-עברי כתוב - זו קללה של כעס וסלידה והמלים הנרדפות שלה המצביעות על המשמעות עכשוית של המקור התנכי כוללות את: בן אלף, בן אלף זונות, בן בליעל, בן זונה, בן זנונים, בן כלב (רשימה חלקית). איך אמרנו פעם - אי ידיעה אינה פוטרת מעונש! שנדע ימים טובים מאלה.

אמציה רייז

שינויים בנוגע לארנונה

שלום לכל החברים,
בהמשך למדידות המועצה של בתי החברים - שבוצעו ברובם כבר לפני כשנתיים - ולאחר תקופה ממושכת של מו"מ מול המועצה במטרה להפחית את חיובי הארנונה לחברים ולעסקים, התקבלו חיובי שומות הארנונה החדשות, כולל חיובים רטרואקטיביים החל מחודש 5/2021 ועד 12/2022.
בתקציב חודש אוגוסט יבוצע החיוב החודשי החדש ובנוסף גם החיוב הרטרואקטיבי לתקופה 5/2021-7/2022.
להבהרות מוזמנים לפנות לעופר רפאלי.

תמיר שחף – מנהל קהילה
עופר רפאלי – מנהל כספים

"גוף-נפש"

המחברת: ג'ון ג'ייקובס. הביאה לדפוס: נעמי מעודד

שלומות, לפעמים זה הולך ככה :
אני סובלת מ... (סימפטומים גופניים), אני בסיטואציה לא טובה (נישואין, עבודה וכו'), אני יודעת שהכי נכון לי לעזוב, אבל אני לא רוצה לעזוב כי... לכן אני מבקשת ממך לעזור לי לפתור סימפטומים בכך שאלמד להשלים עם המצב הלא טוב ולחיות איתו יותר בשלום!
אני שומעת: תעזרי לי לשכנע את הגוף שסיטואציה לא טובה היא בעצם בסדר, ואפשר לחיות איתה בסבבה (ובכלל...למה הגוף עושה עניין מכל דבר?).
אני מבינה שהחיים מורכבים, ולא תמיד ניתן ללכת עם מה שנכון לנו עד הסוף.
אני מסכימה שיש הרבה מקום להשפיע על הגוף באמצעות שינוי גישה ומנגנוני התמודדות יותר טובים.
האם הגוף ישתכנע ויסכים לחיות בסיטואציה שאנחנו בעצמנו מגדירים כ"לא טובה לנו"?
אי אפשר לדעת.
אנחנו נוטים לשכוח שלגוף פרספקטיבה משלו. נראה לנו מובן מאליו שהוא צריך לקבל את כל השיגעונות שלנו, להתמודד עם כל הפלונטרים שאנחנו מכניסים את עצמנו אליהם, לחיות בשלום ובבריאות עם כל ההתפתלויות, השקרים והפשרות שלנו. כשהוא מוחה אנחנו אומרים "שהוא בוגד בנו".
הגוף עושה כמיטב יכולתו להיות שם בשבילנו, אבל יש גבול ליכולת שלו לקבל חיים שברור גם לנו שלא טובים ולא נכונים לנו. יש גבול להתפתלויות עם האמת שלנו שהוא מוכן לספוג בשקט. יש טווח סביר בהחלט למו"מ - אבל לא בלי סוף. לכל אחד יש סף, שמעבר לו, הגוף מסרב לשתף פעולה.
אם אתם מתמודדים עם סיטואציה שנראה לכם שאי אפשר לפתור מהשורש, אין ספק שהדבר הראשון הוא להשקיע בלימוד דרכי התמודדות הכי טובים שיש. למזער רגשות שליליים, להקטין סטרס ותגובות שרק מביאות לעוד סטרס.
האם הגוף ישתכנע וישתף פעולה? צריך לדבר איתו לראות מה הוא אומר. בהחלט שווה לנסות.

אף אחד לא אוהב שמתעלמים ממנו - גם הגוף לא!

יאיר גולן - שמאל, ציוני, גאה

כשם שממשלת השינוי היתה למעשה ממשלת שיהוי, כן המב"ס מול איראן מעולם לא היה מדיניות של הכרעה אלא של השהייה. גם "נרמול הסכסוך" מול הפלסטינים הוא סוג של שיהוי ומפלט מההכרעה הקשה בין סיפוח דה-פקטו לבין היפרדות. ישראל תקועה במקרה הטוב השיהוי עושה עימנו חסד. במקרה הרע השיהוי הוא לא יותר מכסות להתדרדרות המחמירה את המצב מיום ליום. האזרח הישראלי נעשה מיואש, אדיש או משיח, ואין זה משנה אם מדובר במשיח בשר ודם (ביבי) או במשיח על חמור לבן, שנציגו עלי אדמות יכול להיות בן-גביר, דרעי, הרב טאו או כל אחד אחר עם מעמד דתי או יומרה פוליטית.

עוצמת הימין משכרת ומשקרת. לפיד, גנץ, סער, אייזנקוט ואלקין מספרים לעצמם את אותו סיפור שקרי: "בעזרת מהוגנות אישית (לכאורה) וערפול אידיאולוגי, הבוחר הישראלי ייתן בידינו מספיק כוח להחליף את השלטון ולברוא מציאות טובה יותר". זה לא יקרה. זה לא יקרה כי נדרשת הכרעה ולא השהייה. רבין הבין את זה, שרון הבין את זה, אולמרט הבין את זה, אבל כל מי שיש לו היום כוח פוליטי לא מבין את זה, או מבין ופוחד, או מבין ומטשטש, או מבין ומתקרנף.

זה לא יקרה כי איראן תמשיך ותתחזק והאתגר שהיא תעמיד בפנינו ילך ויגדל. מבחינה אזורית היא הרבה יותר חזקה מכל מי שסביבה ויכול היה לאזן את עוצמתה – עיראק, סוריה או לבנון. הכורדים מפורדים וחלשים, לטורקיה יש מספיק בעיות והזדמנויות גם מבלי ליצור קונפליקט עם האיראנים, ומצרים וסעודיה לא מעוניינות או לא יכולות להתמודד עם איראן. מבחינת הזירה הבין-לאומית דווקא השבר בין רוסיה וסין למערב, יוצר לאיראנים שפע הזדמנויות לבעלי ברית עוצמתיים, שממילא פועלים איתה כבר היום. נרצה או לא, מעמדה של איראן מתחזק, הסכם כלשהו יהיה, ומכיוון שהתנאים הוחמרו מאוד בהשוואה ל-2015, עת נחתם הסכם ה-JCPOA, זה יהיה הסכם פחות טוב לישראל כפי שכבר רמז ראש המוסד, וכנראה בצדק.

מול הפלסטינים המצב מחמיר מיום ליום. מול הפלסטינים מתרחש סיפוח זוחל, לא כי המתנחלים נעשו חזקים יותר, אלא כי רוב אזרחי ישראל אדישים לסיפוח, מתייחסים ליהודה ושומרון כארץ גזירה לא להם, תוך התעלמות מההשלכות. כי רוב אזרחי ישראל מעדיפים לא לעסוק בעתיד המורכב והקשה, אלא להתמקד ביומיום המורכב (פחות) והקשה (פחות) גם הוא. בינתיים, צה"ל, שב"כ ומשהב"ט דואגים לייצר את השקט הביטחוני הכה הכרחי לסיפוח זוחל, כי הרי אנו נזכרים בכורח ההפרדה רק בגלי טרור קשים.

באמת לא יפה להגיד "**צבא כיבוש**", ממש לא יפה, אלא שבהיעדר מדיניות מוצהרת ויעדים לאומיים ברורים, צה"ל הולך ויוצא מן הקונצנזוס הישראלי, ומתגייסו הצעירים מצביעים ברגליים. טועה מי שחושב שהנהירה ל-8200, יחידות ההגנה"א וחיל הים היא רק עניין של עתיד טכנולוגי מבטיח אחר שחרור. ההורה הישראלי הממוצע מעדיף את ילדו במקום שלא ימצא בקונפליקט, ואם מישו ממש רוצה להיות שם אז חובשי הכיפות הסרוגות מוזמנים בחדווה, ואם הכיפה גדולה יותר והפאות ארוכות יותר, אז "נצח יהודה" זמין תמיד.

ישראל תקועה בפקקים מחמירים מדי יום, ובוא נודה על האמת – אין ממש מוצא. ישראל תקועה מבחינה מדינית ופוליטית, ובוא נודה על האמת – אין ממש מוצא. כשאין מוצא נדרשת הכרעה. הורדה מכוונת של 20% מכלי הרכב מהכביש מדי יום באופן כפוי, או המשך החמרה

בפקקים המקדימים בשנות דור את כל הפתרונות הקונבנציונאליים – נתיבי תחב"ץ, רכבת מקרטעת, מחירי דלק ורכב בשמיים, ומחירי חנייה גואים.

היפרדות יזומה מהפלסטינים במהלך שראשיתו חד-צדדי, או המשך סיפוח זוחל, תוך התעלמות מההשלכות היומיומיות בשטח - ישראל חייבת להכריע. אין חלופה קלה, ואת החלופה ההכרחית מייצג כיום רק השמאל הציוני – גוף פוליטי אמורפי בעל ייצוג חלש עד בלתי מורגש. ניסיתי במסגרת המאבק על ראשות **מרצ** להכניס בשמאל הציוני אנרגיה חדשה, אך לא עלה בידי בשלב זה. אמשיך לנסות ואין בכוונתי להתייאש. **מרצ** יכולה להיות הפלטפורמה הפוליטית הנושאת את בשורת השמאל הציוני. למען האמת, אין היום עוד מתחרה על המשבצת הפוליטית הזו, ובעיניי זו הזדמנות פז לבריאתו של שינוי, וליצירת מגמה של התחדשות. ההומו ישראלי לא ילחם על מניעת עוול בשיח' ג'ראח, בדרום הר חברון או במישורים הלוחטים של בקעת הירדן. אבל, ניתן ואפשר לשכנע את הישראלי הטיפוסי כי פתרון בעיותיה של ישראל, וקניית יכולת טובה יותר להתמודדות עם עתיד אחת המדינות הצפופות בעולם, מחייב היפרדות מהפלסטינים. מהלך ההיפרדות לא יהיה קל, קצר או פשוט. יהיו בו עליות ומורדות, משברים ואכזבות, אבל איזה ברירה אחרת יש לנו? נכנסתי לפוליטיקה עם הלוגו "**שמאל, ציוני, גאה**". אני מאמין גדול שכל אחד מהמרכיבים חיוני לתיקון. "השמאל", על הצבת האדם במרכז ומיקודו בעתיד, "הציוני", על ההכרה בנשיאת ההתמודדות עם המשימות הלאומיות החשובות ביותר, ו"הגאה", על מצב התודעה הנדרש נוכח המאבקים הפנימיים והחיצוניים הצפויים לנו. שמאל, ציוני גאה – זו התשובה וזו הדרך היחידה לחיים לאומיים שיש בהם עתיד מבטיח ובלימת מגמות ההשחתה הציבורית וההקצנה הלאומנית.

שלח לעלון : אמציה

אגף הכלכלה בתנועה הקיבוצית מבקש לעודד דור חדש בענפי החקלאות הקיבוצית, ומעניק מלגות בסך של 3,000 ₪ כל אחת.

למי? חברת – בן/בת קיבוץ, שלומד/ת חקלאות ונושאים הקשורים לחקלאות ומעורב/ת באופן פעיל בענף חקלאי בקיבוצו/קיבוצה.

לועדת המלגות של התנועה הקיבוצית שיקול דעת מוחלט בבחירת הזכאים למלגה.

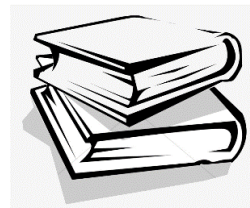
יש לשלוח קורות חיים, אישור לימודים והמלצת מרכז.ת משק אל

hr@tkz.co.il עד לתאריך 31.10.22

קול קורא - יצירה מקומית מטה אשר 2022

מועצה אזורית מטה אשר מכריזה על הענקת פרס הוקרה ליוצרים ויוצרות תושבי המועצה בתחום הספרות היפה או ספרות העיון לשנת 2022. הפרס יינתן על יצירות הקשורות למטה אשר כמרחב תרבותי, גיאוגרפי, היסטורי, חברתי ועוד.

יש להגיש את הבקשות לספריה האזורית עד לתאריך 22.9.22.

שנת המצוות/ דפי

בשנה שהסתיימה הגיעו לגיל מצוות חמישה בני נוער – **מעין פלג, רון הלפרן, כרמל בן-סימון, עדן דפני ושקד כץ**. החמישה ערכו טיול אופניים לילי מת"א ליפו – טיול שהפך בשנים האחרונות למסורת של בני המצוות. לאחר מכן נערך פרויקט בו השתתפו בני המצוות ובני משפחותיהם – פרויקט פסיפס על קיר הקיטור. הנערים. ורצו להשאיר את חותמם במרחב הקיבוצי. **דנה רוטמן** העלתה את הרעיון לשפר את פני הקיר (שנמצא סמוך מאוד לאזור המרכזי של חדר האוכל והמועדון), **הלית הלפרן** תכננה את הציור, ובני המצוות והוריהם בצעו את הפסיפס, תוך שהם מותירים בו את שמותיהם, כתובים בפסיפס ונחבאים מעט מהעין. הפסיפס יישאר במרחב הקיבוצי עוד שנים רבות, ואולי בבוא היום יראו אותם בני מצוות לילדיהם הצעירים את השמות של אבא ואמא כתובים בפסיפס... גם החברים מוזמנים לחפש את שמות הנערים.ות.

תודה לאור פלג ששיתפה וסיפרה את כל הני"ל.

פרידה מרותי גלעדי מכלוף/ דפי

לאחר שכינה במשך 12 שנים בתפקיד רכזת תחום הקיימות במועצה האזורית, רותי ג"מ מעבירה את השרביט למחליפתה ויוצאת לדרך חדשה. רותי ליוותה מתנדבים רבים בפעילויות שונות של המועצה, ולכן היא מוכרת לרבים מחברי הקיבוץ. להלן מילות פרידה פרי עטה:

זהו, סיימתי 12 שנים של עבודה משותפת, מי יותר ומי פחות.
לא אכביר במילים, אעשה זאת קצר כדי שתקראו עד הסוף.
תודה על מקום עבודה שהיה הרבה יותר מזה, ולכם/ האנשים שאפשרו את זה.
ולכם הפעילים והפעילות - תודות מיוחדות, שיחד הצלחנו להגשים חלומות!
אני לא נעלמת, תוכלו למצוא אותי פה ושם... בין הציפורים, הפרחים והים.

בברכת המשך עשייה מבורכת!
רותי גלעדי מכלוף

גמלאיות וגמלאים יקרים! הינכם מזמנים בשמחה ליהנות
מעוד עונה ב"מועדון ארוחת הבוקר לגיל ה-3"
מפגש הפתיחה לעונת 2022-23 יתקיים
ביום רביעי, 14.9.22, בשעה 9.00

בתכנית: * מפגש חברתי וארוחת בוקר חגיגית !
*** טקס פרידה והוקרת תודה לשלומית פרדו !**

שלומית, יוזמת הרעיון להקמת מועדון חברתי שיהווה מקום מפגש לבני הגיל ה-3 ומנהלת הצוות שלנו במשך 8 שנים! שלומית החליטה, לצערנו, לסיים את פעילותה בצוות. נציין את הערכתנו והוקרתנו.

נארח את רחלי בר-דוד (מכ"מ)
ד"ר למחזיקולוגיה, מורה למחזיקה ומנצחת על מקהלות, מרצה בחוג למחזיקה ביה"ל. ובמסגרות נוספות במשך שנים רבות.

"עולמו של הפסנתרן"
הרצאה מרתקת בה נצפה בביצועי מופת של פסנתרנים קלאסיים ידועים; נשמע על הדילמות והמשברים בדרך לתהילה לאור החינוך המחיקלי בילדות, השאיפות לפיתוח סגנון אישי וייחודי, על רקע המציאות בעולם המחזיקה כיום.

*** מזמנים באהבה * צוות "מועדון ארוחת הבוקר לגיל ה-3" ***

חוזרים ללימודים עם יאנוש קורצ'אק/ נפתלי חן

"אין מתכון 'נכון' לחינוך ילדים" אמר יאנוש קורצ'אק, אך בכל זאת ישנם כמה דגשים חינוכיים חשובים, שאם מעניקים אותם לילד אפשר להיות "רגועים", ולדעת שהוא יגדל בדרך טובה וישרה.

את הדברים הללו לא אני אמרתי, אלא אחד מגדולי אנשי החינוך של המאה הקודמת. עם פתיחת שנת הלימודים אשמח לשתף אתכם ב"עשרת הדיברות" של יאנוש קורצ'אק לחינוך ילדים:

כבוד הילד - במרכז גישתו של קורצ'אק עמדו כבוד אמתי ואהבה לילדים ולא התוכן הנלמד. הוא סבר כי לא ניתן להקנות ערכים ולחנך ילדים מתוך התנשאות והשפלה, אלא רק מתוך יחס של כבוד ודיאלוג. הילד שווה בערכו לכל אדם ויש לו עולם פנימי מלא ועשיר.

עצמאות הילד - קורצ'אק סבר כי אסור לתת לילד את הכל עם כפית זהב אל הפה, מטרת החינוך צריכה להיות הקניית עצמאות ותחושת אחריות, הילד צריך לקחת חלק פעיל בתהליך החינוכי וללמוד מתוך עולם החוויות וההתנסויות שלו. קניין הערכים היה צריך לבוא מתוך יגע ועמל.

דמוקרטיה ואיחוס עצמי - בתי היתומים שהקים קורצ'אק היו מבוססים על ממשל עצמי של הילדים ועל שוויון. התכנית החינוכית שמה דגש על ערכים כמו דמוקרטיה והשתתפות הילדים בניהול המוסד, אחזקתו ושמירת הכללים שבו.

חופש יצירה - קורצ'אק האמין בכך שילד יוצר וסקרן הוא ילד שעולמו הפנימי יתפתח טוב יותר, ועל כן הוא הוציא עיתון ארצי לנוער שכלל כל הכותבים בו היו נערים ונערות שקיבלו במה מכובדת ליצירותיהם, מחשבותיהם והגיגי ליבם.

חשיבות המשחק - קורצ'אק הכיר בחשיבות המשחקים והשעשועים בחיי הילדים מתוך מחשבה כי המשחק הקבוצתי מלכד ומגבש. הוא סבר כי לגבי הילד, המשחק הוא דבר רציני והוא משקיע בו מאמץ רב, לכן אסור לזלזל בכך. הילד משחק לא רק כדי שלא להשתעמם, אלא גם כדי למצוא משמעות וטעם בחיים. קורצ'אק עצמו שיחק רבות עם חניכיו.

העצה האחרונה החשובה מכל למורים ומורות, גננות וסייעות אנשי חינוך על כל המגוון אבל גם לכל ההורים בכלל:

"היה כפי שהנך - חפש דרך בעצמך - הכר את עצמך, לפני שתזכה להכיר את הילדים. חשבו נא למה אתה מוכשר. קודם כל אתה בעצמך ילד ועליך לחנך ולהשכיל את עצמך."

הפינה מוקדשת לכל הילדים המתוקים שלנו שמתחילים שנת לימודים חדשה. שיזכו להרבה רגעים של אושר, אתגר, חיוך ודמעה, ושלא יפסיקו לנסות ולנסות ולנסות. הפינה מוקדשת גם לכל ההורים באשר הם, שמתמודדים יום יום עם הדבר הקשה והמסובך ביותר שקיים - "חינוך ילדים".

שתהיה לנו שנת לימודים טובה ומבורנת

שלח לעלון: מוכה

פעם היה הרבה יותר
כיף להיות ילד - היינו
רצים בשדות, אוספים
חיפושיות וחלזונות...
היום הכל מגיע קפוא
בשקיות.

יום אחד נפתחה חנות "גברים" מיוחדת, בה יכולה אשה לבחור ולרפוש לעצמה בעל.

בכניסה לחנות נתלה שלט ובזו כללי הרכישה:

1. את רשאית לבקר בחנות פעם אחת בלבד.
 2. בחנות יש 6 קומות ואיכות הגברים עולה ככל שעולים בקומות.
 3. את יכולה לבחור איזה גבר שתירצי בכל אחת מהקומות או להמשיך לקומה העליונה.
 4. חל איסור לרדת חזרה לקומה נמוכה יותר.
- אשה אחת החליטה לבקר בחנות "הגברים" ולחפש לעצמה את הבעל המושלם. בכניסה לקומה הראשונה תלוי השלט: "גברים עם עבודה מסודרת". היא הסתכלה וישר החליטה לעלות לקומה השנייה. בקומה השנייה תלוי שלט: "גברים עם עבודה מסודרת ואוהבים ילדים". היא מחליטה לעלות ולבדוק מה יש בקומה השלישית. שם רשום בשלט: "גברים עם עבודה מסודרת, אוהבים ילדים ונראים מעולה". היא אומרת לעצמה 'נשמע ממש טוב!' אבל מחליטה בכל זאת לעלות קומה. בקומה הרביעית רשום בשלט: "גברים עם עבודה מסודרת, אוהבים ילדים, נראים מעולה ועוזרים בבית". האשה מתמלאת פליאה אבל שוב מחליטה לעלות קומה. בקומה החמישית רשום בשלט: "גברים עם עבודה מסודרת, אוהבים ילדים, נראים מעולה, עוזרים בבית ורומנטיים". האשה בהלם, ממש מתקשה לעמוד בפיתוי להיכנס לשם ולבחור ומחליטה לעלות לקומה האחרונה... בקומה השישית תלוי השלט הבא:
- "את המבקרת מס' 6,851,636 בקומה הזאת. בקומה הזאת אין גברים. הקומה הזאת נועדה כדי שוב להוכיח לכן הנשים, שאין גבול לדרישות שלכן ואי אפשר לרצות אתכן. תודה שביקרת בחנות שלנו."

אם יש עוף מכובס
למה אין כביסה על גחלים?

ממש ממיל באתו הרחוב נפתחה חנות "נשים" עבור הגברים.

בקומה הראשונה נרשם בשלט: "נשים יפות".

בקומה השנייה נרשם בשלט: "נשים יפות שאוהבות לעשות סקס".

מה קורה בשאר הקומות איש לא יודע, כי אף גבר מעולם לא טרח לעלות עוד קומה...

"סבבא" בשוטרף

פגרת הקיץ הסתיימה, וכבר אנו:

- * **מועדון יום ג'** כבר התחיל ביום שלישי האחרון עם המרצה אהובה דותן בנושא "בנימין זאב הרצל – הוזה או חוזה?". בשבוע הבא נארח את חגית אטיאס ברק, והקשר בין אימון המוח לשיפור היכולת התנועתית. וכמובן – רחל מחכה לכולם עם כיבוד וחיוך.
- * **מועדון ארוחת הבוקר** פותח עונה חדשה ביום רביעי 14.9 בשעה 9:00. בתוכנית - מפגש חברתי, ארוחת בוקר, טקס פרידה והוקרת תודה לשלומית פרדו אחרי שמונה שנות ניהול המועדון והצוות. נארח את רחלי בר דוד (כ.מ.) בהרצאה על "עולמו של הפסנתר". מוזמנים באהבה מצוות המועדון.
- * **ההתעמלות במים** הסתיימה בחמישי האחרון, וזה המקום להודות לאראלה על הארגון, לדגן ששמר עלינו ולשמעון הרפז על בריכת השחיה היפה.
- * **חוג ההתעמלות על כיסאות** יחל מיד אחרי החגים (פרטים בקרוב).
- * **הטיול הראשון** יוצא לדרך בשני הקרוב. פרטים והרשמה (אם יש עוד מקום) על לוח המודעות.
- * **חוגי הבריידג' והפטנק** ממשיכים מהשבוע הקרוב.
- * **הפרלמנט** ייפתח לעונה נוספת אחרי החגים.
- * **תוכנית הכנה לפרישה:** ב-8.11 תיפתח סדנה בת שבעה מפגשים בנושא הכנה לפרישה. סדנה זו תעניק ידע, כלים ותמיכה, תוך הבנת תהליכים רגשיים הנחוצים בגיל התבונה לשמירה מיטבית על הבריאות הנפשית, המחשבתית, הרגשית והפיזית. פרטים נוספים ב'מקומי' גמלאי סבבא ואצל אורית גפן. **מומלץ!**

הסדר נסיעות פרטיות לגיל השלישי

לאחר הצלחת "סעבלה", יציאות להצגות ומופעים כולל הסעות, אנחנו יוצאים עם שרות חדש מבית "סבבא": שרות הסעות לנסיעות פרטיות לגיל השלישי. השרות יינתן בכל ימות השבוע לכל מקום ובכל שעה. הנסיעות יהיו ברכבי הקיבוץ או ברכבים הפרטיים של הנהגים. כל החיובים והזיכויים יעברו דרך הנה"ח והתקציבים האישיים, ע"פ טופס אותו ימלאו הנהג והנוסע יחדיו.

לארבעה יעדים 'אטרקטיביים' קבענו מחירים קבועים **להקפצות** ללא המתנה: לעכו 30 ₪, לקריון 40 ₪, לנהריה 50 ₪ ולחיפה 100 ₪. עלות המתנה נקבעה ל-40 ₪ לשעה או חלק ממנה. בנסיעות אחרות יחוייב החבר ב-2 ₪ לק"מ, שיכסו את עלות הק"מ ואת התשלום לנהג. לדוגמא – נסיעה מעין המפרץ לנתניה = 165 ק"מ (הלוך חזור) $2 \times 2 = 330$ ₪ + 40 ₪ עבור כל שעת המתנה (אם יש צורך). בנסיעות שכוללות נסיעה בכבישי אגרה – התשלום על הנוסע.

איך מזמינים הסעות? עם תחילת הסדר ההסעות נפרסם את שמות הנהגים שבהסדר. אתם מוזמנים לפנות ישירות לאותם נהגים ולהזמין הסעה. נסיעות ארוכות כדאי להזמין מוקדם ככל הניתן. בהזדמנות זו אנו מזמינים נהגים נוספים, גם צעירים, להציע את עצמם לשרות זה. ההסדר המוצע הוא טיוטה בלבד. לחברים שיש הערות וכד' מוזמנים לפנות לאחד מחברי "צוות ההסעות" – מיכאל, גדעון עומר ואורית גפן.

סעו בזהירות,
מיכאל – "סבבא"